

רצוי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

(נסיעת רבנו ז"ל לארץ ישראל)

ע"י (יא) ... ומיד אחר נסיעתם של רבנו ומשרתו מסטנבול, בא אליו הסרטור הנ"ל, והראה לו אגרות הרבה מצדיקי דורנו, ששלחו אליו בקשתם להיות לעוזר לאנשים הנוסעים מהכא להתם, כי הוא חשוב בעיני השרי-מלוכה. בכן תדעו: אם תגלו לי מי אתם ומאיזה משפחה אתם – הרי טוב, ואם לאו – יש לאל ידי לעשות עמכם רעה, אשר לא תוכלו בפרה, ולא יועיל הון לשחד בממון; ולא די, שלא תסעו לארץ הקדש, גם תהיו בבית-האסורים, וכיוצא בדברים אלה.

ע"י וכאשר שמע זאת רבנו זכרונו לברכה, מיד אמר לו האמת, ששמו רבי נחמן, והוא נכד להבעל-שם-טוב, זכרונו לברכה, ולרבי נחמן מהרידענקא, זכרונו לברכה. מיד נסוג אחור הסרטור הנ"ל והלך מאתו, וליום המחרת בא הסרטור בהכנעה אליו, ואמר לרבנו זכרונו לברכה בלשון אהבה ורחבה: רבי, ה' עמכם! תדעו, שכל הטובות תקבלו מאתי, ושכרם יהיה כפול על זה, שגליתם לי האמת, כי אם לא הייתם מודים לי, הייתי מוסר אתכם לבית-הסהר, והייתי נענש בעלמא דין ובעלמא דאתי; ובקשתי אתכם לקבל טוב מאתי, הן בשכירות הספינה, הן בשאר דברים, כי אני מוכן ומזומן לשרת אתכם ... (ההמשך יבוא)

חיזוק השבוע

קיום התורה - רבי נתן מטבריה, מכתב קנ"ט

לפי ההרפתקאות שעוברים עלי בשנה הזאת, בלתי ספרי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש, לא הייתי יכול להיות ... אפלו שעה אחת!

מעלים ומגלים לנו בכל דור כל השערים, שהם בחינת ההלכות, כי בשביל זה טבעו בארץ ולא נמסרו ביד אויב כדי שיהיה כח לכל מי שירצה לגלותם ולהעלותם מעפר. (הלכות חלקת שתפים ה', אות יג)

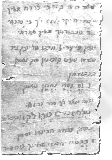
והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו (ז"ט)

עקר המלכות הוא על ידי עצות. ועל כן כל מלך יש לו יועצים. כי עקר בנין המלכות הוא מבחינת עצות כידוע. ועל כן עקר חלוקת מלכות בית דוד היה על ידי פגם העצות, אשר לא רצה רחבעם לשמע לעצת הזקנים והלך אחר עצת הנערים. ועקר קיום מלכות ישראל הוא על ידי עצות דקדשה שהוא תר"ג עטין שהם כלל התורה, וזה שכתוב אצל מצות המלך והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען יאריך ימים על ממלכתו. (הלכות הכשר כלים ב', אות ז' לפי אוצר היראה - עצה, אות כא)

תמים תהיה עם ה' אלקיך (יח, יג)

תמימות הוא עקר השלמות, כי חכמות אין בהם שלמות, כי אי אפשר להשיג שום דבר על-פי חכמה בשלמות כידוע, כמו שכתוב (קהלת ז'): אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני וכו'. ועל-כן אין שלמות כי אם מי שזוכה לאמונה ותמימות, ועל-כן נקרא בשם 'תמים', כמו שכתוב (דברים יח): תמים תהיה עם ה' אלקיך, כי בשמו כן הוא, כי תמים פרושו שלם, כי מי שזוכה לתמימות באמת זה עקר השלמות: (הלכות בית הכנסת ה', אות לג)

שופטים

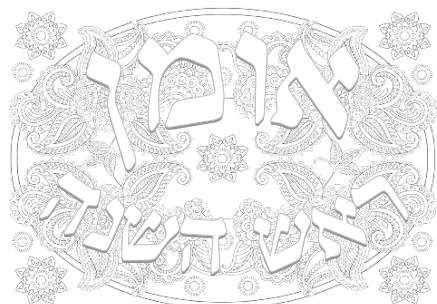

* מתוך ספר לקוטי הלכות * כי יפלא ממך דבר למשפט וכו' וקמת ועלית (ז"ח)

אף-על-פי שנסתלקו הצדיקי אמת, אבל חדושי תורה שלהם, שהם ההלכות שגלו נשארו לנו. וכן אף-על-פי שנהרב הבית-המקדש, אבל כל התורה וההלכות שעסקו בהם בבית-המקדש בלשכת הגזית נשארו לנו, כי כל הלכות התורה שאנו יודעין עתה כלם קבלנו מהבית-המקדש, כמו שכתוב: "כי מציון תצא תורה וכו'". כמו שכתוב: "כי יפלא ממך דבר למשפט וקמת ועלית וכו'". כי עקר ברור כל ההלכות שקבלנו ממשה רבנו לא היה אפשר לבררם לנו בשלמות כי אם על-ידי שנבנה הבית-המקדש ושם ישבו הסנהדרי גדולה ובררו לנו כל ההלכות לחיותנו כהיום הזה.

ועל-כן שערי בית-המקדש לא שלטה בהם ידי אויב, בשביל שחלקו כבוד לארון, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, כי התגלות ההלכות הם בחינת שערים, כי הם פותחין שערי החכמה והמדע הקדושה לדעת ולהפיר אותו יתברך. וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: "אהב ה' שערי ציון מכל משפנות יעקב". אוהב ה' שערים המצינים בהלכה וכו', וכמו שכתוב: "לא יבושו פי ידברו את אויבים בשער". שפרשו רבותינו ז"ל לענין תלמידי חכמים העוסקים בתורה.

ועל-כן השערים של הבית-המקדש לא שלטו בהם ידי אויב רק טבעו בארץ שעריה, להורות שהשערים שהם בחינת ההלכות שנתגלו בבית-המקדש לא שלטו בהם ידי אויב, כי רק הם נשארו לנו, רק שטבעו בארץ שעריה, אבל הצדיקי אמת בכל דור ודור שהם בחינת ראש בית, הם

משיבת נפש

(פד) אָפּלוּ מִי שְׁנַפֵּל מֵאֵד חֲסִיחֲלִילָה אָפּלוּ אִם נִפֵּל לַעֲבֵרוֹת חֲסִיחֲלִילָה צָרִיךְ גַּם כֵּן שִׁיחִיָּה לֹא יֵרָאֶה גְדוּלָה מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ לְהַתְחַזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׂיֻכַּל לְמַלֵּט אֶת נַפְשׁוֹ מֵרַע וּלְמַשֵּׁךְ אֶת עֲצֻמוֹ לְאִיזָה טוֹב וְאֵל יִפְטֹר אֶת עֲצֻמוֹ מֵאֲחֵר שֶׁכָּבַר נִפֵּל כֵּן אִם כֵּן הֵתֵר לוֹ הֵכֵל חֲסִיחֲלִילָה, חֲלִילָה לֹא תֵהָא כְּזֹאת בִּישְׂרָאֵל, כִּי אֵין חֶשֶׁךְ וְאֵין צִלְמוֹת לְהִסְתַּר שָׁם כֵּל פּוֹעֵלֵי אֲנָן. כִּי גַם בִּשְׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתֵינוּ צָרִיכִין לִירָא אֶת הַשֵּׁם מֵאֵד מֵאֵד כִּי בְּכָל מְקוֹמוֹת מְמַשְׁלָתוֹ:

[בְּכוֹר בְּהֵמָה טְהוֹרָה, הֵלֵכָה ד' אוֹת יד; עֵין לְקוּיֵט עֲצוֹת חֲדָשׁ יֵרָאֶה אוֹת קוֹן]

שיחות נלהבות מפי רבי ישראל זצ"ל

למען תזכר ...

... צְרִיכִים לְהִיּוֹת גְּבוּר גְּדוּל לְהַנְצִיל מִכָּל אֵלוּ הַבְּלִי הָעוֹלָם! כֵּן, כִּי מִכָּל זֶה לֹא יִשְׁאָר כְּלוּם! - מִכָּל הַהֲבִלִים - מִכָּסֶּף, מִכָּל הַתְּאוּוֹת - כְּלוּם! אֵין בְּזָה מִמֶּשׁ, כְּלוּם! כְּלוּם! הָעֶקֶר הוּא רַק: תּוֹרָה, תְּפִלָּה, וּמַעֲשִׂים טוֹבִים - זֶה יִשְׁאָר!

(השואל: אָבֵל בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן שׁוֹכְחִים מֵהַפֵּל) שׁוֹכְחִים?! נו, לְמַעַן תִּזְכְּרוּ! צְרִיכִים לְהִזְכְּרוּ! לְזַכֵּר תְּמִיד!... בּוֹדָאֵי, הָעוֹלָם מְסִתִּיר אֶת הַכָּל, שׁוֹכְחִים מֵעֲצֻמוֹ, יְכוּלִים לְשַׁכַּח לְגַמְרֵי מַעְקָר הַחַיּוֹת. אָבֵל כֵּאֵן מְזִכְרִים אוֹתֵנוּ! כְּשִׁלּוּמֵדִים הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים מְזִכְרִים אוֹתֵנוּ שֶׁלֹּא נִשְׁכַּח!

(השואל: בַּעַת שְׂמֵדְבָרִים זֹכְרִים, אָבֵל כְּשִׁיּוֹצְאִים לַחוּץ שׁוֹכְחִים) נו, בּוֹדָאֵי בּוֹדָאֵי, צְרִיכִים לֵקַים וּבְלִכְתָּךְ בְּדַרְךְ - אָפּלוּ כְּשִׁיּוֹצְאִים לַחוּץ נִהְיָה גַּם כֵּן עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ! לֹא לְהִסְתַּי דַּעַת!

(השואל: אָבֵל זֶה קֶשֶׁה מֵאֵד) נו, 'כִּי לֹא-דָבָר רַק הוּא מִכֶּם' - 'לֹא רְחוּקָה הִיא', זֶה לֹא רְחוּק, זֶה לֹא קֶשֶׁה! צְרִיכִים רַק לְרַצוֹת, לְהִיּוֹת לוֹ רְצוֹן אִמְתִּינוּ!...

נו, בּוֹדָאֵי זֶה קֶשֶׁה - נו, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מַה שֶׁקֶשֶׁה!...

עצות ותפילות

צדיק, פא-פג

דְּיוֹקְנוֹ שֶׁל הַתְּנַא וְהַצְדִּיק שְׂאֲנִי לוֹמֵד דְּבָרֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְיִהְיֶה דוֹמָה בְּעֵינֵי כָּאֵלוּ הַצְדִּיק וְהַתְּנַא עוֹמֵד לִפְנֵי. וְכֵן כְּשֶׁאֲדַבֵּר וְאֶסְפֵּר דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ לְאַחֲרִים הַשּׁוֹמְעִים מִמֶּנִּי, יִהְיֶה מְצִיר וְעוֹמֵד לִפְנֵי דְמוּת דְּיוֹקְנוֹ הַקְּדוּשׁ, עַד שִׁיחִיָּה נֶחֱשֵׁב כָּאֵלוּ הַתְּנַא וְהַצְדִּיק בְּעֲצֻמוֹ מְדַבֵּר עִמָּהֶם וְשׁוֹמְעִים דְּבָרָיו מִפְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּעֲצֻמוֹ, בְּאִפְּן שִׁיעֲשׂוּ דְבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים פְּעֻלָּתָם בְּשִׁלְמוֹת. וְיִגְמְרוּ הַצְדִּיקִים כֵּל הַתְּקוּנִים שֶׁהִתְחִילוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּעוֹלָם, לְהַחְזִיר כֵּל הָעוֹלָם לְעִבּוּדֵיהֶם וּלְתוֹרָתָם בְּאִמְתּוֹ.

● וְתוֹכְנֵי לְחֹזֵר כֵּל דְבוּר וְכֵל חֲדוּשׁ אִמְתִּי שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מֵאֵה פְּעֻמִּים וְאֶחָד לְפָחוֹת, בְּאִפְּן שְׂאֲזָכֵר הֵיטֵב כֵּל דְבוּר וְדְבוּר בְּדַעַתִּי וְלֹא אֶשְׁכַּח מִמִּשְׁנָתִי אָפּלוּ דְבוּר אֶחָד לְעוֹלָם, עַד שִׁיחִיָּה נַחֲקֵק וְנִצְטִיר בְּדַעַתִּי וּשְׁכָלִי וְנִשְׁמָתִי, פְּנִי וּשְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הַצְדִּיק הָאִמְתִּי שְׂאֲנִי לוֹמֵד וְעוֹסֵק בְּדְבָרֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים, בְּאִפְּן שְׂאֲרָגִישׁ הֵיטֵב טַעַם נַעַם מִתִּיקוֹת עֲרֵבוֹת דְּבָרֵיהֶם הַנִּשְׁגָּבִים, וְיֵאִיר בְּדַעַתִּי וְנִשְׁמָתִי אֹרֵךְ הַתְּנוּצְצוֹת דְּבָרֵיהֶם הַמְּאִירִים בְּאוֹר נִשְׁגָּב וְנּוֹרָא מֵאֵד מֵאֵד, לְמַעַן אֲזַכֵּה לְשׁוֹב אֵלַיךְ מֵהֵרָה, לְהַשְׁלִיךְ אֵלַיִל כֶּסֶף וְזָהָב וְלֹא אֶלְךָ עוֹד אֲחֵרֵי שְׂרִירוֹת לְבִי הָרַע.

● וְאִמְשֵׁךְ וְאֶשְׁמַט אֶת עֲצֻמֵי מֵהַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְתַעֲנוּגוֹתָיו, וְאֶשְׁמַט כֵּל מִגְּמָתִי וְתִשְׁקוּתִי וְחִפְצֵי וְחֻשְׁקֵי וְרִצּוֹנִי וְתִקְוֹתִי לְעוֹלָם הַבָּא הַנּוֹצְחֵי הַקָּיָם לְעַד, לֹא אֲחִלִּיף עוֹלָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם עוֹבֵר, כְּצֵל עוֹבֵר: (לְקוּיֵט תְּפִילוֹת - מֵתוֹךְ תְּפִילָה ק"ל"א)

מִפִּיהֶם וּלְרֵאוֹת בְּסִפְרֵיהֶם. וְכֵנִי שְׂאֲזָכֵר הֵיטֵב בְּכַח הַזְּכוּרֹן יִפָּה אֶת כֵּל דְבוּר וְדְבוּר שִׁיּוֹצְא מִפִּיהֶם וְשׁוֹמְעֵי מִפִּיהֶם אוֹ מִפִּי כְּתִבְיָהֶם. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצֵם רוּם מַעֲלוֹת נִשְׁגָּבוֹת שֶׁל כֵּל דְבוּר וְדְבוּר הַקְּדוּשׁ שִׁיּוֹצְא מִפִּיהֶם אָפּלוּ בְּמִילֵי דַעֲלָמָא, אֲשֶׁר אֵין עֵרֶךְ אֵלֵיהֶם, כִּי כֵּל דְּבָרֵיהֶם אִמְתּוֹ וְצִדְקָה. וְמִי שְׂזוֹכֶה לְקַבֵּל דְּבָרֵיהֶם בְּאִמְתּוֹ וּלְחוֹקֵקֵם בְּכַח זְכוּרוֹנוֹ יִפָּה, הוּא מְקַבֵּל פְּנֵיו וּשְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הַצְדִּיק, וְנַחֲקֵק בְּדַעַת הַמְּקַבֵּל וְהַשּׁוֹמֵעַ אוֹר פְּנֵי הַצְדִּיק וּשְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, מִכָּל שֶׁכֵּן כְּשׁוֹמְעִים מֵהֶם דְּבָרֵי תּוֹרָה הַקְּדוּשִׁים. וּבְרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים, אֲזַנִּים כְּרִית לִי, וְכַמְּהָ פְּעֻמִּים מִתְּנוּצֵץ בְּלִבִּי, מַעַט עֲצֵם נִפְלְאוֹת קִדְשֵׁת דְּבָרֵיהֶם הַנּוֹרָאִים הַמְּאִירִים לְאַרְץ וְלְדָרִים עֲלֶיהָ בְּאוֹר נִפְלֵא וְנּוֹרָא מֵאֵד מֵאֵד עַד אֵין חֶקֶר, עַד אֲשֶׁר נִתְעוֹרֵר לְבִי קֶצֶת לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ בְּאִמְתּוֹ.

● אָבֵל בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, הַתְּגַבְּרָה עָלַי הַשְׁכָּחָה וְנִשְׁכַּח מִמֶּנִּי אוֹר דְּבָרֵיהֶם הַמְּאִירִים וְנִתְרַחֲקָתִי מִמֶּךָ כְּמוֹ שְׁנִתְרַחֲקָתִי, שְׁכַחְתִּי אֶת טוֹבְתִי וְנִשְׁתִּיתִי אֶת קִדְשֵׁתִי. "נִשְׁכַּחְתִּי כְּמַת מִלֵּב הִיּוֹתִי כְּכִלִּי אֲבָד". עַל כֵּן בְּאִתִּי לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים, מְזִכִּיר נִשְׁכַּחוֹת, שְׁתַּרְחֵם עָלַי מַעֲתָה, וְתוֹכְנֵי לְזַכֵּר מַעֲתָה אֶת כֵּל דְּבָרֵי אִמְתּוֹ שְׂאֲשַׁמַּע מִפִּי הַצְדִּיקִים אִמְתִּים, אוֹ מַה שְׂאֶלְמוּד בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים. וְתוֹכְרֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ כֵּל מַה שֶׁשְׁמַעְתִּי כְּבוֹר וְשְׁכַחְתִּי, הֵכֵל תוֹכְרֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ, וְלֹא אֶשְׁכַּח עוֹד דְּבַר מִמִּשְׁנָתִי כֵּל יְמֵי חַיִּי עַד עוֹלָם:

● וְתִהְיֶה בְּעוֹרֵי וְתוֹשִׁיעֵנִי מֵהֵרָה שְׂאֲזַכֵּה לֵקַים מַה שֶׁהִזְכִּירוּנוּ רְבוּתֵנוּ וְזְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, לְצִיר לְפָנֵי בִשְׁעַת הַלְמוּד דְמוּת עוֹלָם:

כֵּל הַדְּבוּרִים שְׂמֵדְבָרִים עַל הַצְדִּיק הָאִמְתִּי וְעַל אֲנָשָׁיו הֵם טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת מֵאֵד בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחֵנוּ (ל"מ, קפ"א).

מִי שְׁשׁוֹמֵעַ דְבוּר מִפִּי הַצְדִּיק הָאִמְתִּי וּבִפְרֵט כְּשִׁרְאוֹהוּ אוֹתוֹ אֲזוּ, הוּא מְקַבֵּל בְּחִינַת הַפְּנִים שֶׁל הַצְדִּיק וּבְחִינַת שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ. אֵךְ צָרִיךְ לְשַׁמֵּר מִשְׁכַּחָה. כִּי שְׁכַחָה מִשְׁכַּחַת כֵּל זֶה מִמֶּנּוּ. וּכְשִׁזּוֹכֶה לְזַכֵּר דְּבָרֵי הַצְדִּיק כְּמוֹ שְׂאֲמָרָם, אוֹ עַל יְדֵי מַה שְׁחֹזֵר מֵאֵה וְאֶחָד פְּעֻמִּים שְׁעַל יְדֵי זֶה זֹכְרוּ, אוֹ כְּשִׁיּוֹמַר זֶה הַדְּבַר בְּשֵׁם הַצְדִּיק, נִצְטִיר לְפָנָיו דְמוּת דְּיוֹקְנוֹ שֶׁל הַצְדִּיק וְהָרִי כָּאֵלוּ אוֹמְרוֹ הַצְדִּיק בְּעֲצֻמוֹ, אֵךְ שִׁיחִיָּה הַזְּכוּרֹן בְּכַח הַזְּכוּרֹן (ש"ס, קצב).

כְּשׁוֹמֵעַ הַחֲדוּשׁ מִפִּי הַרְבַּ בְּעֲצֻמוֹ בַּעַת שְׁחֲדָשׁ אוֹתוֹ הַרְבַּ. עַל יְדֵי זֶה יִזְכְּרוּ הֵיטֵב. אָבֵל כְּשִׁאִינוּ שׁוֹמֵעַ מִפִּי הַרְבַּ בְּעֲצֻמוֹ, אוֹ אָפּלוּ מִפְּנֵי לְאַחַר כֵּן שֶׁלֹּא בַּעַת שְׁחֲדָשׁ אוֹתוֹ הַחֲדוּשׁ, אֲזִי יְכוּל לְשַׁכַּח בְּנֶקֶל (ש"ס).

● ... "זְכוּרְתִי יְמִים מְקֵדִים הִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ בְּמַעֲשֵׂה יְדִיךָ אֲשׁוּחַח. פִּרְשֵׁתִי יְדִי אֵלַיךְ נִפְשִׁי כְּאַרְץ עֵיפָה לֶךְ סִלָּה. אֲזָכֵר מַעֲלָלֵי יָהּ כִּי אֲזַכְרָה מְקֵדִים פְּלֶאָךְ. זְכוּר תִּזְכֹּר וְתִשׁוּחַ עָלַי נִפְשִׁי".

● רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זֹכֵר כֵּל הַנִּשְׁכַּחוֹת אַתָּה הוּא מְעוֹלָם, וְאֵין שְׁכַחָה לְפָנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ. עֲזֵרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן שְׁמֶךָ, שְׂאֲזַכֵּה לְזַכֵּר הֵיטֵב אֶת כֵּל הַדְּבוּרִים שֶׁל הַצְדִּיקִים אִמְתִּים, שְׁזִכְרִיתִי לְשַׁמַּע

מאת פא-פג